

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 1-2, Vol. 26., leden-únor--January-February 2002.

Známy český skaut, ak. malíř Ladislav Rusek, připomíná touto kresbou povinnost nejen skautů, ale i všech ostatních, že mají v zimních měsících pečovat o zvířata. Také na ptáčky se nemá zapomínat. Umělec zachytil touto kresbou i typickou zimní krajinu na Valašku.

Šance pro studenty, kteří chtějí do USA

Praha • Studenti, kteří se chtějí přes léto zdokonalit v angličtině a zároveň si přivydělat, budou mít 23. ledna a 9. února v Praze možnost navštívit dva veletrhy prázdninových pracovních příležitostí. Na akcích si zájemci mohou domluvit pracovní pobyt v amerických dětských táborech nebo jinou sezonní práci v USA, informovala jejich organizátorka Klára Brožová. Zatímco první z veletrhů s názvem Job

Fair je zaměřen výhradně na zájemce o výdělek, druhý, pojmenovaný Camp Fair, nabízí studentům především příjemné strávené prázdniny ve více než 900 kempch po celých USA.

Při výběru uchazečů budou podle Brožové zvažovány i ty, kteří prokážou lepší znalosti anglického jazyka. Podrobnější informace se mohou zájemci dozvědět na internetové adrese www.ccusa.cz. *Jan Havel* (čtk)

Charta 77 je stále inspirací, miní prezident Havel

Praha • Charta 77 by měla lidi inspirovat i v současné době. Je o tom přesvědčen prezident Václav Havel, jeden z nejznámějších signatářů iniciativy, který stál také u jejího zrodu. Od vydání prvního Prohlášení Charty 77 uplynulo 25 let. „Jsou, myslím, přinejmenším dvě věci, v nichž by Charta 77 mohla být inspirací i dnes," uvedl Havel. Za prvé je to podle něj duch slušnosti, vzájemného respektu a solidarity, který byl prý pro Chartu 77 charakteristický. „Za druhé to je vůle zasazovat se za dobré věci prostě proto, že jsou dobré, a tedy i tehdy, když takový boj nemá naději na okamžitý úspěch," dodal Havel. *Jan Havel*

Archivy: nacisté chtěli vymýtit křesťanství

Praha - Desítky let neznámé válečné dokumenty se zpožděním vypovídají o tom, že nacistický režim plánoval v Německu úplné vymýcení křesťanství.

Hlavní americký vyšetřovatel během norimberského procesu William Donovan si je odvezl zřejmě jako suvenýr a pak se na ně půl století snažil prach v kanceláři jeho newyorské právnícké firmy.

Donovanovi lidé došli po válce na základě výslechů a nalezených záznamů k závěru, že nacisté měli v úmyslu zničit křesťanské církve a přimět věřící, aby konvertovali k „árijské filozofii".

Ze starých dokumentů, jež byly právě zveřejněny na internetu, vy-

plývá, že nacisté vypracovávali všestranné plány na likvidaci církví, jejich pověstí, autority a vlivu.

Z listin plyne jejich strategie, jež součástí měla být infiltrace církví zevnitř a současně i diskreditace jak jejich představitelů, tak i křesťanských idejí a hodnot.

V další fázi měli být církevní hodnostáři zadržováni, počítalo se i s jejich zatýkáním a vražděním.

„Nacisté chtěli dosáhnout úplného odstranění křesťanství a jeho nahrazení čistě rasovým náboženstvím šitým na míru potřebám politické nacionálního socialismu," píše v komentáři, který k dokumentům vypracovali po roce 1945 američtí vyšetřovatelé.

To, že vztahy nacistů k církvi byly napjaté, je všeobecně známo. Režim s ní vedl tichou bitvu o myšlení Němců. Nyní zveřejněné dokumenty jsou první, z nichž plyne, že nacistická strana se připravovala křesťanství zcela vymýtit, a to plánovanou dlouhodobou akcí, jaké byly předtím vedeny proti politickým protivníkům.

Důvody, jež vedly k těmto plánům, jsou rovněž zachyceny v komentáři amerických vyšetřovatelů. „Nacisté se opírali o myšlenky a praktiky, jež byly neslučitelné s křesťanským učením, proto se snažili podkopat vliv církvi na obyvatel a obzvláště na mládež. Připravovali se zbavit německých křesťanských

církvi a chtěli je nahradit nacistickými institucemi a nacistickým učením."

Více než sto stránek těžko čitelných dokumentů a poznámek je k nalezení na internetové adrese <http://www.lawandreligion.com>.

Donovan byl za války ředitelem amerického Úřadu strategických služeb, organizace „pláň a dyky", jež byla předchůdcem CIA. Zemřel v roce 1959.

Když firma roku 1998 končila, jeden z právníků si koupil Donovanovy dokumenty a předal je Corneliové univerzitě. Ta se nyní dohodla s jedním odborným periodikem na jejich zveřejnění. *12.1.02*

MILAN VODICKA

Wendy's founder dies at 69

TV ads made him household name

Dave Thomas, founder of Wendy's Old-Fashioned Hamburgers, who died Tuesday, posed with his mentor, Kentucky Fried Chicken founder Col. Harlan Sanders, in Worthington, Ohio, in the 1960s.

COLUMBUS, Ohio (AP-CP) — Dave Thomas, the portly pitchman whose homespun ads built Wendy's Old-Fashioned Hamburgers into one of the world's most successful fast-food enterprises, died yesterday of liver cancer. He was 69.

Thomas died around midnight at his home in Fort Lauderdale, Fla., a company spokesman said.

Thomas had been undergoing kidney dialysis since early 2001 and had quadruple heart bypass surgery in December 1996.

"He was the heart and soul of our company. He had a passion for great tasting hamburgers, and devoted his life to... helping those less fortunate in his community," said Jack Schuessler, chairman and chief executive of Wendy's, based in a Columbus suburb.

'Hamburger cook'

"Although Dave was widely popular, he was never very comfortable as a celebrity," Schuessler said. "He kept reminding us he was simply a hamburger cook."

Thomas, founder and senior chairman of Wendy's International, became a household name

when he began pitching his burgers and fries in television commercials in 1989.

Born July 2, 1932, Thomas was working at a barbecue restaurant in Fort Wayne, Ind., when Col. Harlan Sanders of KFC fame stopped in on a promotional tour. Thomas's boss bought a KFC franchise, and six years later, Thomas came to Columbus to take over four failing Kentucky Fried Chicken outlets.

Millionaire at 35

He sold them back to the founder in 1988 for \$1.5 million, making him a millionaire at 35.

He opened his first Wendy's Old-Fashioned Hamburgers in Columbus a year later. He named the restaurant after his eight-year-old daughter Melinda Lou, nicknamed Wendy by her siblings.

The chain grew to 4,800 restaurants in the United States and 34 countries, including Canada, by the mid-1990s.

In 1995, Wendy's merged with Tim Hortons. Together, the two chains have system sales exceeding \$8 billion US, the company statement reported.

Note by the Editor: As some of the readers of "Kanadské Listy" may remember, few years ago I was by mistake recognized as Dave Thomas. In two Wendy's restaurant in Toronto area. I notified David and asked him if he was possibly of Czech origin. Promptly he mailed me biography, in which he stated he was adopted as 6 weeks old child and does not wish to know who his parents were. As a follow up he skaed on TV for pictures of all his "dubbles" in the USA. He received 1,600 letters and pictures.

Naléhavá prosba: kdo z našich čtenářů by mohl vzít do ČR adresované obálky s "KL", dále nu na poštovné z české pošty.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.
Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel./905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky insertů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.
Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
zámoří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámoří, letecky ...	\$ 34:00

Sdělení čtenářům v České Republice:
Min.předplatné ve výši 200 Kč lze
poslat na: PAVEL SVOBODA.
Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

"Blesk" poctil dr.Jana Drábka článkem "Sedmileté zastavení v rodné zemi", s poznámkou "Zklamání diplomat věří, že v Česku bude zase líp". Kdo se o jeho zajímavé názory zajímá, měl by si přečíst jeho knihu "Po uši v postkomunismu". Jinak pošleme za \$10 zájemcům jeho první knihu "Náhle českým velvyslancem", 146 stran.--V Torontě zemřel býv.mukl Jan Dohnálek, 80.--10ti-letému Zdenku Zmeškalovi ze Vsetína se Kanada líbila. Zpíval v Torontě ve sboru "Children for Peace". V rozhovoru s českými novináři mu "uteklo" tvrzení, že chození do školy v Kanadě je ulehčívání; "pořád jsme seděli na koberci" dodal.-- J.Sammer, 1103-100 Antibes Dr., Toronto, Ont. M2R 3N1, ve 40. oběžníku stále bojuje za spravedlivé restituce v ČR, považuje postoj MZV ČR za "nepěkný" a doporučuje čtenářům, aby v parl.volbách v ČR volili kandidáty Právěho Bloku.--"Edmontonský Zpravodaj", Garneau POB 52086, Edmonton, Alta. T6G 2T5, vychází obohacen o barevné fotografie kanadské přírody. Zdeněk Fišera napsal reportáž o pohorí Bugaboo v BC; jsou to prý nejhezčí hory v Kanadě.--V Edmontonu zemřela známá krajanka Hana Petruchová, roz.Vyvaliová. Bylo jí 53 let. Pocházela z Nového Jičína.--Návštěvy českých umělců v BC organizuje přes Arts Pacific Productions kraján Stanislav Tumpach.--2.června bude v Midlandu 50.tradiční katolická pouť a 9.června bude Poutě k sv.Antonínu v Chathamu. Bulletin z Hamiltonu doporučuje odběr "Hlasů národa" z Chicaga, ale "Hlas národa" neexistují.--Alois Fogl doporučuje všem krajanům finanční podporu "Hostýn Association" v Montreálu. Vlastní dětský tábor v krásné krajině a chce letos opět pořádat letní prázdninový dětský tábor. Je však třeba zmodernizovat stávající zařízení, aby obstály při hygienicko-zdravotní inspekci. Asociaci vede Milan Havlín, který oceňuje všechno, co pro ni dosavadní předseda A.Fogl udělal. Dary lze zaslat na: Assoc.Hostýn, 4605 W.Broadway, Montreal, Que. H4B 2A7. Šeky vystavte na Hostýn Association.--Hon.konsul J.Jelínek má novou adresu: Suite 110, 61-30-3rd St., S.E., Calgary, AB T2H 1K4. Tel/Fax/403/ 269-4924.--Rok 2002 je Mezinárodním Rokem Ecoturismu. V Torontě poskytne informace R.Dodds, /416/338-5084.--Filosofický pohled ra okolí poskytuje vlastním nákladem vydaná knížka V.Jančaříka z Vancouveru "Better than many Sparrows", 98 stran. Obsahuje také vyličení jeho kariéry v hotelu Alexandra v Luhačovicích v letech 1942-1968.--Kan.státním tajemníkem min.zahraničí pro střední Evropu se stal poslanec Gar Knutson, povoláním právník.--Kan.velvyslankyně M.Huberová navštívila Zlín. Konference v Bačově vile se účastnilo na 60 podnikatelů z obou stran.--Ve vsetínském muzeu přednášeli o severní Kanadě 4 cestovatelé: biolog L.Schmidt, O.Štěrbá, V.Zdráhala a V.Putal. Měli úspěch i ve Val.Meziříčí. Nepříjemný v Kanadě byl bodavý hmyz. V Dawson City našli hřeb "Eslymo" Welzla, slavného rodáka ze Zábřehu, a poklonili se jeho památce.--Novým ministrem pro Citizenship and Immigration se stal Hon.Dennis Coderre. Ministr pro záležitosti veteránů se jmenuje Rey Paktakhan.--Kuchařovi/Eva a Václav/ nemohli přijít na "Zajímavé setkání", ale napsali mj."Jak ten čas letí .. Vždyť to bylo nečlověko, co jsme slavili Vaši "50" v Maple Room na hlavním nádraží; známe se už 33 let. Zasloužíte si úctu a uznání nás všech za to, co jste pro "naše lidi-zde" udělali!" /Zmíněný architekt navrhl přístavbu k domku, kterou účastníci setkání 19.1.obdivovali.--Máme knihu "Emigrace z českých zemí", 176 stran. Z nich 29 stran je věnováno studii R.Zorala z Olomouce "Soupis českých krajanů a exilových spolků v Torontu po roce 1945". /Vážným zájemcům jsme ochotni poslat kopie zmíněných stran.--F.Klimeš, vedoucí Klubu seniorů v Torontě, byl bačovcem v Brazílii. Nedávno dostal z ČR od neterě zajímavou knížku "Památne kameny na Vysočině"; je tam zmínka o plk.let. M.Johnovi, který nedávno ve Žďáru n.S. zemřel.--Inž. O.R.Havelka má novou adresu: The Artium, 230 Coldwater Rd.W., Orillia, Ont. L3V 3M2. On a dr.J.Kyselka založili Čs.Kampeličku v Torontě, --Adolf Toman je miláčkem Nymburka: provozuje městské divadlo a zve často vynikající herce z Prahy.

Slovenský evangelický sbor sv. Pavla v Torontu

Od začátku 90.let, kdy se stal duchovním správcem kostela sv.Pavla na Davenport Rd. v Torontě stal sympatický p.farář Ladislav Kozák, stala se kongregace domovem nejen přesvědčených slovenských evangelíků, ale i býv.českých bratří. A v posledních několika letech se připojili i mladí lidé ze Slovenska, kteří do Kanady přijíždějí jako nezávislí žadatelé a svými odbornými znalostmi splňují kanadské přistěhovalecké normy nebo jsou sponzorováni či nominováni nejbližšími příbuznými. Tento příchod mladší generace věřících se projevil i v tom, že sbor má od nedávna nového kantora-organistu. Stal se jím Andrej Pevný, na obrázku. Narodil se v Torontě 4.7.1973. Je absolvent Oakwood Collegiate a torontské university./Jeho manželka Soňa pochází z Pezinku./Sluší se poznamenat, že nový organista umožnil odchod do ústraní zasloužilému dr.Bohuslavu Dérerovi, který sboru v této funkci sloužil celou řadu let a jistě vypomůže, kdyby bylo zapotřebí.

Nedílnou součástí nedělních bohoslužeb je vždy přátelské setkání bratří a sester v suterénu kostela při kafičku a koláčích, hned po té, jak p.farář vysloví své "Amen" v kostele."Koláčiky" obyčejně upečou členky kongregace, ale 20.ledna byla výjimka. Na stolech se objevily "evropské dorty" na počest dvou jubilatů: třetí sedící zprava Ondřej /"Andy"/ Benedikty slavil své 80.narozeniny a třetí sedící zleva, Mirko Janeček, měl své 75.narozeniny. První jmenovaný br.Benedikty se narodil 12.1.1922 v Chyžné u Revúce na záp.Slovensku, vyučil se řezníkem, ve válce se vrátil z východu se Svobodovou armádou a žil v Kanadě od roku 1967. Druhý jmenovaný se narodil 21.ledna 1927 v Tehelné ulici č.40 v Bratislavě; žije v Kanadě od května 1951.Posezení u kávy bylo příjemné. Jen chybělo snad, že p.farář nezahrál oběma jubilatům na fujaru a Petr Skála nezazpíval, jak oba slíbili.

ZAJÍMAVÉ SETKÁNÍ

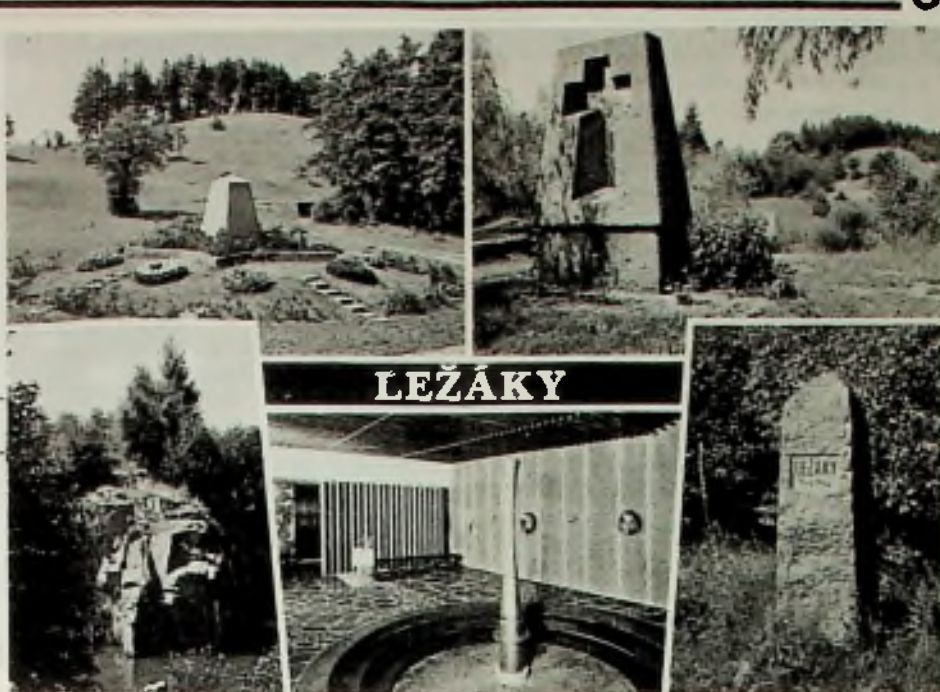
Začalo to tím, že moje dcera Monica Janeček-Sergent, zaměstnaná na Treasury Board v Ottawě, navrhla, že by ráda přijela vlakem VIA RAIL do Toronta pochlubit se svým přátelům se svým 9ti-letým synem a manželzem Allainem. Proč právě 19.1.2002? Odpověď zněla, že dovrším 75 let života a že je na místě něco udělat. Tak jsem rozeslal pozvánky nejen přátelům Moniky, ale i jedincům, kteří od léta 1948 něco v mém životě znamenali. V pozvánce jsem zdůraznil, že jde o formu Open House /Dům otevřených dveří/, že se nečekají dárky, že nebude alkohol a že nebude dovoleno mluvit o příznacích stárnutí, jako např. o bolestech v kolenou. Jana měla nevyhodu, že jsem od ní očekával roli hostitelky, ač neměla tušení, kolik lidí přijde. Pro jistotu naplekla tolik sekané/s česneku/ a chlebiček /jednohubek/, že se na 80 lidí nejen nasytilo a nikdo se nepál, kde je Rolands.Ozval se Rt.Hon.J.Chretien, několik poslanců a radních. Jinak přišli lidé ze 40ti etn.skupin. MJ

Z České republiky a Slovenska

Ukázka z knihy Stanislavy Zvěřinové, roz. Sládkové, vykazující se českých dívek ročníku 1924 nuceně nasazených za Protektorátu v Rakousku a jinde, vyvolal zájem čtenářů ročníků 1924 až 1927, které za Němců potkal podobný osud. Mladí muži byli nasazeni v Říši často ve zbrojním průmyslu a při spojenec-kých náletech přišli o život. O přesné statistiky se dosud nikdo nepokusil. Nejdrastičtější zázitky mělo 315 českých chlapců, kteří byli 17.5.1943 jako kadeti české protektorátní policie nasazeni v Hamburku, Kielu a v Brémách. Knihu o tom napsal Ludvík Landiš, nar. r. 1923 v Újezdu nad Lesy. Knihu se jmenuje "Ohnivý koberec nad Hamburkem". Landiš přežil 3 kobercové nálety. Žije v Běchovicích u Prahy. Na snímku je Slávka Sládková, v 19ti letech.

Své vzpomínky na spolužáky na gymnasiu v Ostravě a v Praze sestavil Bořivoj Čelovský v útlé knížce "Nejlepší z nás".--Při volbě prezidenta ČR nebude ČSSD podporovat P. Pit-harta. Svého kandidáta zatím tají.--Skvostná kniha: "Jak žije hřebčín", 174 str., křídový papír, barevné fotografie. Fotořadil ředitel Národního hřebčína Kladruhy n. Labem, MVDr. Norbert Zális. Knihu věnoval památce dvou dřívějších ředitelů /Lerche a Motloch/, které označil za "muzické osobnosti". Chybí třetí: vyjimečný koňar a znalec loveckých psů, dr. Jindřich Steinitz.--Chcete nahlédnout do nejlepšího hum. časopisu v ČR? Vážným zájem-cům pošleme "Trnky-Brnky" na ukázkou.--"České Listy" vycházejí s podporou min. zahraničních věcí ČR. Šéfredaktorem je F. Řečinský. Předplatné zajišťuje: SEVT, Pekařova 4, 181 06 Praha 8, Bohnice. Č. 1/2002 přineslo foto a článek o Josefu Bi-canovi, který zemřel nedávno.--V Košicích vyšel dokument "Odvlečení" z pera

LEŽÁKY

60. výročí vypálení obce Ležáky u Chrudimi a popravu všech dospělých občanů vzpomene Společnost pro zachování památky Ležáků /předsedkyně: Ing. Ingrid Pecháčková/, ve spolupráci s chrudimskou odbočkou ČSBS a místním Útvarem rychlého nasazení, v neděli 23. června 2002. Účast přislíbili vládní představitelé, jakož i vojenští přidělenci Anglie a Kanady. Přijdou také vrstevníci radisty Tolara-Potůčka z Brásů u Rokycan. Bohoslužby započnou dopoledne. Další informace: Ing. I. Pecháčková, 539 55 Miřetice 162. Pietní shromáždění budou také na býv. po-pravišti v Zámečku v Pardubicích, u kostela v Resslově ul. v Praze a v Lidicích. /Informace nám zaslala obětavá Jitka Měšťanová./

P. Juščáka. Pojednává o stovkách Slováků, které v r. 1945 odvěklo NKVD. Přežila jen hrstka.--Zd. Vašíček je spokojen, že jeho "Tramp" má jednu stranu v elegantní revue "Western World". Má barevné fotografie a 68 stran. Vydává: M. Sedláček, Hackerova 792/3, 181 21 Praha 8-Bohnice.--Zasláno: "12ti-leté děvče narozené v Kanadě by si rádo dopisovalo anglicky s dívkou nebo chlapcem stejného věku. Adresa: Jennifer Bubeníčková, Sokolská 1336, 547 01 Náchod, ČR."--Poslanec Hubálek prosadil v Parlamentu zveřejnění seznamu StB pro krajany žijící v zahraničí.--JUDr. A. Sum vydal další číslo "Informačního Zpravodaje" /Společnosti Jana Masaryka/. Je v něm zmínka o Zákonu o českém národním povstání /v Praze/. Tehdy padlo na 2.500 osob.--V nakl. Vyšehrad vyšla monografie dr. Jiřího Kotyky /z Pardubic/"Spor o revizi Husova procesu", 159 stran. Zachytil v ní vývoj sporů o Husa od r. 1869. Objednávky: Vyšehrad, Bartolomějská 9, Praha 1. Cena: 188 Kč.--Stálá výstava pohlednic v pardubickém zámku se těší značné pozornosti veřejnosti. Se-

Babiš - nový magnát č. 1

Nejbohatším Čechem se stal Slovák Andrej Babiš

Praha (mp) - Takové impérium jako Andrej Babiš nevístří žádný člověk v České republice.

Firma Agrofert Holding, ve které má 45 procent akcií, byla loni s téměř třiceti miliardami korun tržeb a dvouapůlmiliardovým ziskem osmá v žebříčku největších českých podniků. A letos zamíří ještě mnohem výš. Kabinet Miloše Zemana v pondělí rozhodl, že Agrofertu prodá společnost Unipetrol. Spojí se tak dvě největší firmy

Andrej Babiš: ten, kdo překonal i Václava Janku FOTO: EURO

v české chemii, které dohromady budou mít podstatně více majetku než někdejší impérium Chemapol Václava Janku.

Donedávna na veřejnosti neznámý Babiš je mužem s obrovským vlivem, má blízko ke špičce ODS i ČSSD.

"Umí komunikovat hlavně s ministrem vnitra Stanislavem Grossem a osobně se zná i s premiérem Milošem Zemanem," říká jeden z vlivných členů sociální demokracie. 19/12/01

V parlamentu sedí několik milionářů

Marie Kudrnovská

Praha • K tradičním milionářům, předstevní sněmovny Václavu Klausovi a senátoru Edvardu Outratovi, přibyl v parlamentu místopředseda sněmovny Ivan Langer. Prvnímu vynášejí přednášky, druhý bere důchod z Kanady, třetí inkasuje za pronájem nebytových prostor.

Někteří poslanci a senátoři si kromě platu přijíždí rovněž na další slušné peníze. Vyplývá to z jejich přiznání, která každý měsíc odevzdávají.

V Senátu jsou nejznámějšími podnikateli majitel cestovní kanceláře Václav Fischer a majitel sklárny Jiří Růckl, v lihovnictví působí Ondřej Feber, v zemědělství Jaroslav Lobkowicz. Jejich zisky však nedosahují milionů, protože peníze znovu investují.

Poslanců a senátorů, kteří mají statistické vedlejší příjmy, je menšina. Od příštího roku jejich bude ještě méně. V dozorčích radách firem se státní účastí budou totiž pracovat bez odměn.

Poslanci i senátoři mohou podnikat bez omezení. To se nelíbí politologům. Bohatí lidé do parlamentních ani senátních lavic nepatří, tvrdí shodně. Politici mají žít jen z platu od státu, jinak budou vždy vystaveni svodům nadřazení soukromý zájem nad veřejným.

"Je v zájmu společnosti, aby politici byli dobře placeni a nemuseli hledat žádný vedlejší zdroj příjmu," řekl Bohumil Doléžal. Tvrdí, že jen státní financování zajistí jejich opravdovou nezávislost a odolnost vůči lobbistickým tlakům. "Politika je profese jako každá jiná a mají ji dělat profesionálně," dodal.

Zdeněk Zbořil souhlasí. "Politika nesmí přinášet bohatství, nesmí být prostředkem k jeho dosažení. Ale tak to u nás bez ohledu na politické režimy od roku 1918 do roku 2001 je," prohlásil.

Na poslance je přísný Jiří Pehe. "Schvaluji státní rozpočet, a tam mohou hájit různé zájmy," uvedl. "Mají v rukou nástroje k ovlivňování podnikatelského prostředí ke svému prospěchu," doplnil.

Vedlejší příjmy politiků za rok 2000

- Edvard Outrata, senátor, nezávislý - 1 714 744 Kč, z toho důchod ze zahraničí 1 427 752 Kč, zbytek pronájem půdy, lesa a budov
- Václav Klaus, předseda sněmovny, ODS - 1 193 000 Kč, přednášky a publikace v ČR a v zahraničí
- Ivan Langer, místopředseda sněmovny, ODS - 1 000 063 Kč, pronájem nebytových prostor, advokátní činnost, přednášky
- Oldřich Vojiš, poslanec, ODS - 694 tisíc Kč, členství v organizaci akciových společností a v dozorčí radě FNM
- Jiří Růckl, senátor, US/ODA - 624 tisíc Kč, firma Ruck Crystal, a.s.
- Ondřej Feber, senátor, US/ODA - 601 896 Kč, výroba lihu v péstlivské palírně
- František Brožík, místopředseda sněmovny, ČSSD - 607 050 Kč, dozorčí rada ČEZ, místopředseda prezidia FNM
- Ladislav Šustr, poslanec, KDU-ČSL - 559 704 Kč, dozorčí rada Sazky (ku)

sbírala je Květa Veselá z Ottawy.--Známy kanadsko-český malíř Václav Hejnák z Výprachtic spolupracuje na výstavách s populárním řezbářem B. Šilarem. Plánují společnou výstavu v Kanadě.-- Občanům Hrušek u Břeclavi dobře slouží p. starosta Fr. Tichý. Bulletin "Hruševské okénko" rediguje zdárně jednou za měsíc red. Jaroslava Rajchmanová.--Dana Matějovičová, Borovianská 1994/35, 960 01 Zvolen, SR, by si ráda dopisovala s kan. Slovákem kolem 40ti.--Historii vyučuje na Universitě v Pardubicích Tomáš Jiránek. Není příbuzný se signatářem Charty 77 prof. UK Fr. Jiránekem.--Občanské sdružení "Slovo 21" prosazuje návrh, aby byl v Praze zřízen Národní dům, pro potřebu etnických skupin. Návrh vyšel z jednání kulatého stolu 11.12.2001 v paláci YMCA v Praze.--Zjistilo se, že výdělků na černo jsou Achillovou patou české ekonomiky.--K žalosti mnohých přestal být p. Josef Kolínský ředitelem Čs. ústavu zahraničního. Byl to nevšedně obětavý muž a uměl s lidmi jednat. Na jeho místo nastoupil Pavel Braha.--Jeseníky mají 20 dobrých lyžařských tras.--Zemřel významný klasický překladatel JUDr. J. Z. Novák. Také Viktorie Kamenská.--Společnost bratří Čapků podnikla zájezd "Krajem Devatera pohádek"--Jaroměř, Č. Skalice, Úpice, M. Svatoňovice. Náchod. Přívodci byli: prof. Fr. Černý a prof. A. Fetter. --Populární jsou jeskyňe Na Pomezí mezi Jeseníkem a Hlunušovicemi. Stejně jako rekr. středisko Sobotín.--V Brně zemřel novinář a básník Petr Urbánek, 60. Byl obětí autonehody.--"Bohemika" Svazu českých filatelistů měla v č. 2/2002 pozoruhodný článek "Muzedníci komunismu". Týká se biskupa Gojdiče a P. Trčky.--České dráhy se rozdělí na 2 firmy: jedna bude spravovat koleje a budovy, druhá dostane na starost vlaky.--Býv. ministr vnitra Obzina má být souzen za účast v akci "Asanace"/nátlakem všeho druhu nutila Chartisty k emigraci/. Příklady: hudebník Jaroslav Hutka a Ivan Medek.

O LETCÍCH

Letečtí fanoušci jsou zvědaví, zda "autentický" Bleriot skutečně v Pardubicích v červnu t.r. vzlétne. Plk. Zd. Těšínský nám mimo to sdělil, že jsou podnikány kroky, aby byla znovuoobnovena Masarykova Letecká Liga. Jinak připravuje vydání II. dílu knihy "Hrdinové mlčí" a poslal nám novou knihu V. Borovana o inž. Janu Kašparovi. -- Plk. J. Balejku navštívila ve Valašské Bystřici dcera bydlící na Taiwanu. Její let trval 15 hodin. V Praze se sešel s plk. Janem Horou / nemá být Horalem?/. Jinak Josefa zlobí průdušky. -- LETOV chce vyrábět AIRBUS A-380. Bude to dvoupatrové superjumbo a pojme na 650 pasažérů. -- V Adelaide, Jižní Austrálie, žije plk. Josef Doubek. Je známý jako "Prague Pimpernel", protože v r. 1993 vydal vlastním nákladem knížku téhož jména a jako iniciátor světového sjezdu čs. zahr. leteců v Anglii v r. 1990. Narodil se 24. ledna 1914 v Praze; slaví tedy letos své

Karel Rada a František Peřina

Na mnoha leteckých dnech na Valašsku vystupoval vynikající letec Karel Rada (1911-1981), rodák z Kelče a aktivní člen kelčského aeroklubu. Po vyučení automechanikem nastoupil v roce 1929 do školy leteckého dorostu při Vojenském leteckém učilišti v Prostějově. Po vyřízení letal v Prostějově, Hradci Králové a po ukončení vojenského závazku přešel nejdříve k Balovi do Otrokovic a v roce 1938 do pražské Avie. V témže roce vytvořil spolu s kpt. Seidlem tři světové rekordy na letadle Zlín XII. Připravovali i dálkový let Praha - Moskva, avšak SSSR tento let nepovolil. Během války a po válce pracoval K. Rada ve strojařské dílně v rodné Kelči a působil jako učitel létání ve Valašském Meziříčí. Se svým letounem Piper Cub (OK-YFS) prováděl nevídané groteskní kousky a udivoval tak návštěvníky leteckých dnů. Popularitu získal i odvážným přistáním na Radhošti v květnu 1947, což učinil v rámci propagace turistického ruchu, vyhlášeného Pohorskou jednotou Radhošť. Nedlouho nato přešel do letecké továrny v Chocni a byl vybrán k přeletům nových letounů typu Sokol do Egypta. Na velikonoce roku 1949 vzletlo pět strojů, ale nepříznivé počasí je přinutilo k návratu, dva letouny dokonce havarovaly u Olomouce. Připravil novou pětilic, ale sněhová bouře nad Jugoslavií je opět zahнала zpět do ČSR, dva letouny - včetně Radova - přistály ve Valašském Meziříčí. A to byla příležitost, jak se svým přítelem z mládí ve Vojenském leteckém učilišti v Prostějově Františkem Peřinou, účastníkem "Bitvy o Anglii" v čs. 312. peruti RAF, opustit natrvalo ČSR. Peřina, po válce štábní kapitán a velitel výcviku na vojenské letecké střelnici v Malackách, proslul svou vysokou akrobaci na letounu C-4 na mnoha leteckých dnech na Valašsku v letech 1946 a 1947, např. ve Valašském Meziříčí, Vsetíně, Rožnově p. R., Novém Hrozenkově, Bystřici p. H., Holešově apod. Po "Vítězném únoru" byl propuštěn z armády a usiloval o návrat do Anglie. Oba přátelé se domluvili a Rada se Sokolem OK-CEF na povolené zpáteční trase Valašské Meziříčí - Chocně přistál 12. dubna 1949 na poli u Kelče, kde již čekal Peřina s manželkou, a odstartovali směrem na Bavorsko. Před hranicemi je čekala dvojice stíhaček, ale v hustých mracích se jim podařilo proklouznout a přistát u městečka Aicha v americké zóně, ale pouhých 8 km od zóny ruské.

Karel Rada pak působil ve Švédsku, později v USA, kde v New Yorku byl spoluvlastníkem cestovní kanceláře a knižního obchodu. Zanechal létání a 28. října 1981 zemřel v Pasadeně. František Peřina nenašel v Anglii letecké uplatnění, i když získal diplom dopravního pilota. Byl náruživým střelcem z nejrůznějších zbraní a stal se členem závodního střeleckého družstva RAF (Royal Air Forces). V roce 1954 odjíždí do Kanady a v Torontu vyrábí laminátové lodě. Jako odborník na umělohmatné výlisky obdržel v roce 1959 v Los Angeles v USA vedoucí místo u firmy Weber Aircraft a zaměřuje se na laminátové výrobky pro firmu Boeing (např. pro letouny Boeing 747). V roce 1962 - kdy započal projekt letů do vesmíru Gemini - dodává sedadla na přesnou míru pro astronauty. Tak se seznámil se všemi tehdejšími astronauty, Shepardem počínaje. Ve svých 68 letech odchází do důchodu, rybaří v městečku Riviera na jeze Colorado, později žije v Las Vegas a v roce 1993 se i s manželkou natrvalo vrací do Prahy. Za mimořádné zásluhy mu byla přiznána hodnost generál-majora a udělen nejvyšší čs. řád Bílého lva. Dne 8. dubna 2001 oslavil František Peřina své devadesátiny a ve vlastnoručně napsaném dopise posílá pozdravy všem příznivcům létání na Valašsku. "Valašsko".

88. narozeniny. Do Polska v r. 1939 odešel s Mlejneckým a Krausem /první byl letec, druhý voják/. Létal s 311. peruti. Po únoru odešel do Anglie a byl přijat do RAF. V 60. letech se účastnil expedice angl. ministerstva obrany pouštěmi v Austrálii. Umožnil vyvateli t.l., že se v r. 1988 sešel s Aloisem Sedivým, legendárním velitelem 311., několik týdnů před jeho smrtí. -- V Olomouci zemřel náhle Mečislav Kozák. V 50. letech se "omylem" ocitl v záp. Německu /pilotem Dakoty byl L. Světlík/, ale vrátil se k těhotné manželce a 2 dětem. -- Padlým letcům 2. svět. války byl v Prostějově odhalen nový památník. Při odhalení byli 3 dosud žijící jejich kamarádi. -- Na válečném hřbitově v Cleve v Německu je pochována posádka V. Soukupa /Babiček, Jarot, Miklošek, Sedláček a Zimmer/. Po náletu na Hamburk se jejich velouš KX-LR 1015, zřítíl 15.9.1941. O hřbitov pečují Angličané. -- Náhoda? Jedna populární písnička Jaroslava Ježka měla název: "Tmavomodrý svět". Její text napsali Voskovec a Werich. /Zjistilo se,

tvůrci stejnojmenného filmu o našich letcích v Anglii, žádný paragraf neporušili. Shodou okolností vzpomínáme 60. výročí smrti Jaroslava Ježka. -- "Reflex" měl článek o gen. Fr. Peřinovi "Život byl krásnej". Zajímavé jsou podrobnosti jeho života v Torontu v Kanadě. Bylo mu 44 let a začal pracovat u firmy pro pokrývání dřevěných loděk plastem. Jeho Anička si našla zaměstnání jako kuchařka. Po čtyřech letech se přestěhovali do USA. Jako kuchařka se paní Peřinová dostala do rodin známých filmových herců a František našel práci u Weber Aircraft Co. Oba považovali změny v listopadu 1989 za zázrak. -- Na brněnském Zelném trhu je populární kavárna AIR CAFÉ. V místnostech jsou památky na naše záp. letce a na zdích spousta fotografií. Hlavně z pozůstalosti gen. let. Otmara Kučery. -- V Kyjově je nyní galerie s památkami po letcích 2. války. O expozici se stará Jiří Kabát. -- Janu a Barbaru Lančíkovi zarmoutila zpráva o smrti gen. Herberta Nemce-Naylora na Floridě. -- S pomocí Z. Ka-

Paní Marie Hrubá z Nové Paky, vdova po plk. Otakarovi Hrubém, DFC. / 1.11.1913-15.5.1993/ nám zaslala tuto fotografii pohledné letušky ČSA. Je to Marie Vrátná, vnučka Hrubých. Otakarová "modrá" krev se nezapře..

Vojenské letiště v Náměšti nad Oslavou v listopadu 2001: zleva - velitel základny plk. let. ing. V. Odehnal přejímá z rukou plk. let. v. v. Jaromíra Grygara vlajku RAF, kterou věnoval letcům útvaru. Jaromír Grygar, nar. 22.5.1913 v Hrabové u Ostravy, sloužil za války v Anglii u slavné 311. čs. bombardovací peruti, pod RAF číslem 138864. Je znám jako nadaný malíř a v jeho soukromé galerii v Rousínově u Brna je celá řada obrazů z Walesu, kde až do r. 1993 žil.

František Bekr /na snímku se svou anglickou manželkou během 2. světové války/ se narodil 28.7.1913 ve vesnici Pecka u Nové Paky a v Anglii sloužil jako důstojník-technik, napřed u 311. čs. stíhací peruti v rámci RAF pod č. 787627, později na čs. let. Inspektorátu pod č. 162683. Dostal 4 vysoká čs. vyznamenání a 3 vyznamenání od Angličanů. Po únoru 1948 se pokusil o přechod Šumavou na západ se svou manželkou a dcerou. Nikdo neví, co se s nimi stalo. Zavraždili je pašeráci nebo PS?

žánky vyšla knížka "Příběh letce Bohumila Netopila". Ten byl Němci zajat, ale do konce války se mu podařilo tajit svou totožnost čs. pilota. Němci ho měli v registraci jako seržanta Bernetta, ač z RAF čísla /787593/ bylo zřejmé, že to nebyl Angličan. V Holicích u Olomouce žije vdova po Bohuslavovi a jeho syn, který má všechny věci po otci pečlivě uložené, de fakto je z nich malá výstavka. -- Jar. Polach nám v r. 1991 řekl, že pomohl do Polska v r. 39 známému let. akrobatovi Fr. Novákovi /na jeho dopadení vypsali Němci vysokou odměnu/. Stejnou cestou měli jít Hubáček a Půda. Vojtovi Benešovi pomohl odejít František Cimr, odborný učitel z Radvanic, kterému pomáhala jeho žačka Božena Němcová. -- Ze Šumperka se ozval záp. letec K. Kadlec. -- Ze Žiliny se ozval M. Sep. Dva jeho strýci sloužili u čs. tankové brigády. Rád by se dověděl jaký osud měl jeho přítel z mládí Emanuel Berkovic, který údajně sloužil v RAF. Sdělili jsme mu, že toto jméno není ani v jednom ze tří seznamů čs. příslušníků RAF. Kdo o tom něco ví? -- Poslední velitel 311. čs. peruti RAF gen. V. Nedvěd ostře odsoudil tvrzení jistého A. Browna, že 4 čs. perutě byly pro Anglii zbytečným luxusem a neměly žádnou strategickou cenu. Poslal nám několik prohlášení Air Maršála Sir Johna Slessora, KCB, v nichž konstatuje, že čs. letci byli v předě letecké ofensivy proti nepříteli. -- Gen. K. Pospíchal s paní byli v kryptě kostela v Resslově ulici, kde padlo 7 našich hrdinů - parašutistů. Ve svém "vánočním dopise" se pak zmínil, že "kostel byl zatopen a oni utonuli". Pravda je, že Němci se pokusili kryptu zaplnit vodou, ale všichni parašutisté se sami zastřelili, aby nepadli živí do rukou nepříteli. -- Am. let. veterán A. H. Juhlin, který létal na letounu s úkolem hledat cíl /Pathfinder/. Letadlo bylo v r. 1944 nad Kovářskou poškozeno, ale doletělo zpět do Itálie. Host navštívil letecké muzeum v Kovářské a účastnil se Let. dne v Pardubicích. /Napsal nám to Jan Zdiarský. /

O VOJÁCÍCH

V souvislosti
s návštěvou

čs.válečných veteránů v Tobruku/viz
obrázek a článek vpravo/, podle fo-
tografie jsme vyčetli, že na tobruc-
kém hřbitově jsou pochováni tito naši vojáci: J.
Hass, J.Boxan, J.Vynák, L.Guterund, J.Roznětinský,
R.Cífka, E.Adámek, T.Kaufmann, K.Tržil a J.Spitz.
--Plk.S.Laner, 1611 Scenic Ave., Berkeley, CA. 94-
709, USA, se po celou řadu let snažil upozornět
vat, že plk. Rudolf Nekola, voják a novinář, měl
hrob bez náhrobku. Nyní zásluhou plk.J.Hynka ná-
hrobek je na místě na Prospect Cemetery v Toron-
tě. Plk.Laner by rád Toronto navštívil a sešel
s kamarády z války. --Gen.J.Buršík má novou adre-
su: 24 Benham Rd., Greens Norton, Towcester, North-
ampton, NN12 8DB, Anglie. --2.1.oslavil v Anglii
"86" plk.Koláček, Antonín Částka měl 13.1. "89"
a přál by si ještě jednou navštívit svou vlast.
--V Brně zemřel loni gen.Emil Konopásek, 83.--
Z Ottawy se hlásí, že syn gen.Strelky se rozhodl
k návratu do České republiky. --Býv. poslanec V.
Holub oslavil 8.8.loni "92". --Bob Moravec z To-
ronta se dostal do polemiky s T.Krystlíkem na
stránkách "Polygonu". O čs.důstojnících, kteří
za války sloužili v Svobodných Francouzů. -- Nová
předsedkyně Českého svazu bojovníků za svobodu
Anďela Dvořáková přinesla do organizace nový
vzduch. Sešla se mj.s premiérem Milošem Zemanem.
--Na italské frontě v I.válce bojovalo a padlo
v rakouských uniformách na řece Soči na 10.000
mužů, hlavně z Brna a z Kroměříže. Na jejich po-
čet byla nedávno odhalena deska, hlavně díky
Bměnskému střeleckému sboru. --Plk.Raimund Ha-
nák má v Prostějově zdravotní problémy. --Sře-
disko pro komunikaci s veřejností na gen.štabu
Armády ČR řídí plk.v záloze Dr.Petr Majer.Umí
jednat s lidmi, jak dosvědčují i veteráni z Kanady
a USA. --Předsedou Čs.Obce legionářské v Praze je
gen.mjr.Antonín Špaček. --Trochu historie: Čs.vete-
ráni v Montreálu založili odbočku Royal Can.Le-
gion /č.213 TG Masaryk/ v r.1948. Udržovala kon-
takt s vedením ČsOL v Anglii. Odbočka měla až 50
členů v době, kdy jejich duchovním otcem byl gen.
Václav Vlček. Obětavým funkcionářem byl po léta
F.Vilím-Winternitz, pův. z Pardubic. Nedávno byla
odbočka rozpuštěna a F.Vilím se přihlásil jako
člen k torontské organizaci. --Gen.Hergovič z Kan-
celáře prezidenta Slovenské republiky nám napsal,
že považuje "KL" za dobrý zdroj informací o mi-
nulosti a přítomnosti. --K.Pacner napsal doku-
mentární studii o plk.Emanuelu Voskovi "Špión,
který podkopával monarchii". Aktivní byla i jeho dcera
Villa, která si za války
v Anglii vzala Zdenka Bechyněho. --Zd.Hlavsa napsal
pro revue "Malovaný kraj" článek "Jan Sergej Ingr."
Byl to Ingr, který se zasloužil o evakuaci čs.dobrovol-
níků z Francie do Anglie. Po válce byl odsunut do
Holandska jako diplomat. Zemřel v Paříži 17.6.1956.
--Fingovaná bitva o Tobruk proběhla nedávno u
obce Čtyřkoly na Benešovsku. Pořadatelem byla
Vojensko-historická společnost Západ. --Vojáci
parádováli Olomoucí a nikdo je neupozornil, že
nesou vlajku ČR špatně: červeným po-
lem nahore. Fotka vyšla v místním tisku. --Klub
vojenské historie "Rota Nazdar" má adresu: Jiráskova
893, 294 01 Bakov n.Jizerou. --Do Afganistánu
odjeli čeští chemici, polní nemocnice a speciální
síly. --Intriky kolem ENIGMY popsal Hugh Ser-
bag-Montefiore v knize "The Battle for the Code",
444 stran. Vyznamenali se Polá-

ci Gvido Langer, M.Ciezkí, H.Zygalski a M.
Rejewski. Na jejich počest vydalo Pol-
sko poštovní známku v r.1983. --"MFD"
měla článek K.Pacnera "Hrdinní rozvěd-
čící a zrádní špióni". Na protipólech
stojí: pplk.Karel Hlásný a plk.KGB Da-
libor Valoušek, který pracoval v Kanadě.
--"Homočernenský Zpravodaj" měl článek
"Kdo byl ing.Jan Fráňa". Původně báto-
vec, stal se v Anglii propagačním důstoj-
níkem čs.brigády, později byl poslán
jako obchodní attaché do Káhiry. Po ú-
noru 48 se přestěhoval do Casablanky,
kde měl obchod. Později se přesunul na
Kanárské ostrovy s vírou, že jeho spec.
tuniský kefir mu umožní dožít se sto-
ky. Zemřel "předčasně" v r.2000. --Voj-
přídělnice ČR v Ottawě, gen.mjr.M.Kostel-
ka, se vrátil do Prahy. Náhradník
přijede až v červnu t.r. --Gen.
Kudláček byl za války známý
jako gen.Hutník. Narodil se
v Č.Budějovicích 19.7.1896,
zemřel v USA 13.2.1967. Proto-
že byl v červnu 1940 na "Bur-
bonce" v Paříži, jistě věděl, kdo
nezničil kartotéky čs.vojáků,
které padly do rukou Němců a
posloužily Gestapu v Praze.

Ředitel Múzea Slovenského národného pov-
stania v Bánskej Bystrici, Paed.Dr.Ján
Stanislav Je odborník na slovo vzatý a
má kolem sebe skupinu schopných spolu-
pracovníků. Vydavatel t.l. mu předal
cenné dokumenty z pozůstalosti gen.M.
Ferjenčíka a knihu svázaných ročníků
"Kan.Listů" z let 1990-2000.

Měl jsem touhu jít bojovat

■ ADAM PLUHÁŘ

Bedřichov - Major Stanislav
Hnělička, liberecký rodák, je
jedním z dosud žijících býva-
lých vojáků, kteří bojovali za
druhé světové války se zbraní
v ruce proti nacistickému agre-
sorovi. Je nositelem dvou čes-
koslovenských válečných kří-
žů, četných medailí za chra-
bost a dalších vyznamenání.
Jeho pohutě a dramatické
osudy by vydaly na celou kni-
hu. Léta trávil na své chatě v
Bedřichově.

Co jste, pane majore, dělal
po německém záboru pohra-
ničí?

Bylo mi tehdy 17 let a spolu
s celou rodinou jsem odešel
do Mladé Boleslavi. Pokoušel
jsem se odejít z protektorátu,
což se mi napoprvé nepodařilo
a pro podezření z útěku za
hranice jsem prošel pěti věz-
nicemi v Rakousku. Nic mi
však nedokázalo Touhu odejít
bojovat jsem měl ale stále.

Jak se vyvíjely vaše osudy
dále?

V roce 1940 jsem byl jako
nepřítel vězen (přítelost
byla v té době až od 21 let)
propuštěn a rolně nasazen
v Rakousku na výstavbě železniční
Hermannova Goringa. Uměl
jsem dobře německy a po krat-
kém čase jsem již rozvažel uh-
lí ve Sieniu. Odlud se mi na-
koniec podařilo v lednu 1941
za velkých mrazů uprchnout
a překročit písnné síťované ra-
kousko-jugoslávské hranice.

Tři veteráni z Tobruku, zleva-Josef
Hercz, Miroslav Tuška a Stanislav
Hnělička, se zúčastnili oslav 60.
výročí bojů o tento přístav, přímo
v tobruckém areálu. Měli štěstí, že
se včas dověděli o plánech polských
přátel. Vyšel jim vstříc nejen velvyslanec PR v Praze,
p.Krawczyk, ale také voj.přídělnice PR plk.Budyňský,
dále náměstek ministra obrany PR plk.Zajonc. Dále po-
mohly Úřad veteránů válek MO ČR /plk.J.Giesl/ a ČS.O-
bec legionářská. Oslavy se konaly v Tobruku ve dnech
8.až 10.září 2001. Naši veteráni z Liberce jeli autem
do Varšavy a odtamtud polským vojenským speciálem směr-
tem na Bengházi a Tobruk. Na palubě TU-124 bylo 106 o-
sob, většinou polských komatantů. Za války byli v bri-
gádě Strzelcov Karpateckých pod velením gen.Kopaňského.
Pietní akt se odehrál na hlavním vojenském hřbitově,
kde polský biskup sloužil kat.mši sv. a byla pronese-
na řada projevů. Ve všech byla vzpomínána účast Čs.
praporu při obraně pevnosti. Naše delegace položila
věnec u našeho pomníku padlých. Květiny položili také
velvyslanci ČR a SR v Lybii. Naši tři veteráni na tu-
to návštěvu nikdy nezapomenou; jsou Polákům vděční. MJ.

špl. André
E. Regenermel

Narodil se 31.3.1914 v Brooklynu,
čimž získal právo na americké státní
občanství. Toho nikdy nevyužil.

Nastoupil vojenskou službu,
pak vystudoval Vojenskou akademii
v Hranicích a stal se aktivním
důstojníkem. Československé
republiky sloužil i za okupace.

Byl vedoucím telegrafistou
odbojové skupiny ÚVOD.

Tato služba zajišťovala spojení
exilové vlády Dr.E.Beneše
s nekomunistickým odbojem doma.

Pro tuto činnost sestavil i několik
vysílaček, které se vybíraly osvědčily.

Měly totiž malé rozměry a snadno se
přemislovaly. Na jaře r.1941 byl při
předávání zpráv zatčen gestapem
a uvězněn. Tato věznění skončila

30. září v 18 hodin.

kdy byla uskutečněna ona slova,
které stálo v jeho spisech v rubrice
poznámka: Tod. (smrt)

Žádost podaná Kanceláři prezidenta
republiky a udělení vyznamenání
za statečnost a důležitou odbojovou
činnost byla dvakrát zamítnuta.

Vzpomíná

Suzana A.Regenermelová-Benešová

sestra.

Petr Křivka má v rodném
Kobyli pamětní desku

Kobyli • Při příležitosti padesátého výročí
popravy Petra Křivky bude v jeho rodné obci
Kobyli na Břeclavsku odhalena pamětní deska.
Obecní zastupitelstvo tak vzdává úctu in-
siteli statního vyznamenání za hrdinství in
memoriam. Slavnostní akt se uskuteční v pá-
tek 26. října v 17 hodin u Křivkova rodného
domu.

Přesto jsem byl po čase za-
držen. Následovalo vězení, ale
Němcům mne nevydali. Zna-
menalo by to konec. Misto to-
ho mě odvezli do Záhřebu a
předali do "Československé do-
moviny", což byl dům partii
našemu státu.

Jako protektorát jsme asi
neměli v Jugoslávii diplo-
matické zastoupení?

Proto jsem jel odruď s tran-
sportem směřujícím přes Ře-
cko a Turecko do Egypta. A to
na polský pas. Měli jsme se
dobrovole zapojit do bojů v
Afriice. Byl to egyptský skuner
a tak tak, že jsme dopluhi. Pak
už začala reorganizace naší
jednotky na bojový prapor a
tvrdý výcvik.

Jaké jste měl po přijeđu
do Egypta pociť?

To je těžké říci, ale už jsem
byl v kolektivu, což mi dodá-
valo větší sílu a cítil jsem se
poměrně dobře a hlavně svo-
bodně. Přitom jsem měl stále
chuť se jít rvát.

Kdy jste byl poprvé nasa-
zen do bojů?

Bylo to v egyptské západní
poušti na přelomu května a
června 1941. Stal jsem se pří-
slušníkem Československého
11. pěšího praporu východní
hl., jemuž velel pplk. Karel
Klapálek.

Jak jste snášel pouštní
podmínky?

Pro Evropana je to těžké,
musíte si zvykat na obrovský
denní žár a na druhé straně
na prudké noční ochlazení.
Spíte v zákopech, všude prach
a písek. Nejhorší jsou ale
pouštní blechy a mouchy, kte-
ré vám lezou do uší a nikdy
vás neopouštějí.

Vyznamenal jste se přede-
vším v bitvě o Tobruk. Jak
jste se tam dostal?

Bitva o Tobruk, v dnešní Li-
bii a tehdejší Kyrenajce, byla
jednou z největších tankových
bitev druhé světové války. Za-
čala 18. listopadu 1941 velkou
ofenzivou 8. britské armády
od egyptské hranice a měla
za cíl osvobodit Tobruk z ně-
meckého obklíčení. Do oble-
ženého Tobruku jsme se pře-
pravili na torpédoborech, kde
jsme vystřídali australské vo-
jáky, kteří již po několik mē-
síců město bránili. Naše po-
zice se nacházela na rak zvaném
západním perimetru, jenž po-
dlíhal polskému velení. S Po-
láky jsme byli při ofenzivě na
pravém křídle. Jako první se
k nám obklíčením probjovovali
Novozélandci a postupně
jsme začali Němce vytlačovat.
Z obklíčení jsme vyráželi na
západ a začali pronásledovat
nepřítel, kterému v bitvě zby-
lo jen asi 40 tanků, s nimiž
ustupoval. Vypadalo to jako o
Dušičkách na rozsvícených
hrobech.

Po bitvě jste byl vyzname-
nan.

Vyznamenání nás bylo
celkem 18, já jsem byl deko-
rován jako nejmladší. Oficiálně
za to, že jsem jako první vnikl
do zvlášť silného německého
opevnění a účastnil jsem se
největšího počtu hřídek ze své
čety.

Jak jste se dostal zpět do
Evropy?

Když skončila v roce 1943
válka v Africe, byli jsme pře-
vedeni do Velké Británie, kde
se vytvořila Československá
samostatná obrněná brigáda.
Celkem jsem vystřídal pět dru-
hů tanků. Později, při invazi
do Normandie jsme se úča-
stnili osvobozovacích bojů u
Dunkerque. Dodnes je tam na
radnici deska s nápisem "Toho
město osvobodila čs. armáda".

Jak se k vám zachovala
československá vláda po ná-
ratu domů?

Nerád o tom mluvím, ale
po roce 1948 jsem byl dvakrát
ve vězení a byl nám zabaven
veškerý majetek. Nejhorší by-
lo to, že i známí často raději
přeli na protější chodník.

Nedávno jste se vrátil z Li-
bye, z pietní akce pořádane
k uctění polských a česko-
slovenských vojáků. Jaké
jste měl pociť?

Byli jsme šťastni, že jsme
jako první účastníci bojů moh-
li položit našim padlým spo-
lubojuvnickům věnce k pamá-
níku. Bohužel nás zklamal
přístup našich oficiálních or-
gánů k celé akci, které proje-
vily naprostý nezájem, a tak
organizace pietny byla zcela za-
ježnost polské vlády a česko-
slovenské obce legionářské.

"Severočeské Noviny"

O PARAŠUTISTECH

V Městských
sadech v

Byla možnost nahlédnout do pozůstalosti Jaromíra Vejvary a zjistili jsme, že v únoru 1952 měl kanadsko-český oddíl č. 241 /afilovaný k 1811/ dvě družiny: vlčata a rovery. V první byli: J. Stalmach, E. Jahn, G. Jahn, B. Kadleček, J. Pluhař, H. Gajda,

J. Kauer, J. Homolka, V. Sauer, J. Meissner, L. Procházka a O. Pavlínek. Byli ve věku 10 až 12 let. V druhé skupině byli: V. Krška, M. Benák, M. Berkman, J. Vokatý, F. Schroedl, K. Ruml, J. Matějovič, F. Flosman, R. Jarolínek, L. Červinka, S. Bulava, J. Vejvara, O. Očenášek, V. Repiščák, J. Bureš a J. Hladík. Ve vedení byli: M. Benák a Karel Ruml. --Ve švédsku žijí 2 lékaři-bývalí skauti z Nymburka: Karel a Petr Novákoví. --O dědictví po Foglarovi se soudí "Nadace J. Foglara" a jeho synovec Petr. --Ve Vyškově slavili skauti 10. výročí skautské rezervace. --V Holešově vydali Pamětní list k 100. výročí narození RNDr. Rudolfa Plajnera, který tam působil jako středoškolský profesor. --Okr. junáckým závodem utčili skauti v Ratišovicích památku zasloužilého skautského vedoucího K. Kalvody. --Junák v Brně má 2.500 členů, z toho 2.000 dětí. Meziskautské: středisko "Horní mlýn" za Líšni ale upadá po všech stránkách. --Navrhujeme br. Zbyškoví výměnu "KL" za jeho informativní "Skautské Listy", které vydává v Brně. Spolupracuje s br. L. Ruskem-Samanem. --Ve skupině skautů na Sok. sletu ve Vídni v r. 1982 byli ze Švýcarska mj.: S. Koutná, J. Jetelová, Věra Eliášová-MÁMA, V. Kraus a Š. Flígrová. --Čestný oddíl Velena Fanderlika má dnes 130 členů, z toho 15% žije v zahraničí. Z družin je Slezská družina nejaktivnější a V. Sněm v Třinci byl po všech stránkách vynikající. --Býv. přeloučský skaut Josef Dušek má novou adresu: Roháčova 24, 130 00 Praha 3. --Máme životopis aktivního skauta v Brně br. Božetěcha Kostelky, nar. 16.1. 1931. Vede dnes čestný oddíl VF. --V červnu bude ve Vancouveru meziskautská konference. Br. V. Balejka platí výlohy delegátovi Slovenska.

Ústí n.L. uctili památku padlých. Veterány 2. války vedl a promluvil plk. Jaroslav Klemes, stále aktivní vál. parašutista skupiny "PLATINUM-PENTER". Jednotce Armády ČR velel mjr. M. Grochel a přišel také střekovský starosta J. Charvát. --Čestník Šikola hájil ve sporu s šéfem komunistů M. Grebeníčkem čest všech západních vojáků vyslaných Londýnem do týlu Němců. --Jaroslav Pospíšil plánuje brzké vydání větší knihy o "Světlaně". Soud rozhodl, že p. Slabík byl agentem StB. --Pamětní deska na farmě Traighhouse ve Skotsku bude odhalena 8. a 9. června 2002. Gen. A. Petrák z Bratislavy, válečný instruktor čs. parašutistů, souhlasil s textem a účastní se ceremonie. Gen. Petrák byl jmenován čestným členem Special Forces klubu, který sdružuje osoby činné v SOE /Special Operations Executive/. --Máme materiál o parašutistech MANGANESE /Vaňura, Bíroš, Košina/. --Se skupinou "CLAY" spolupracoval ve Zlíně mjr. Karel Asmus. Zatímco ostatní zatčení spolupracovníci byli posláni do Mauthausenu a tam popraveni, Asmus byl v půli dubna 45 propuštěn z věznice Gestapa v Uh. Hradišti na svobodu. Co se s ním stalo po válce, je záhada. /V Torontě žil v 50. letech jistý býv. voják Karel Asmus, měl s angl. manželkou obchod s dámskými šaty; byl to on nebo přibližně? --V Chustu utčili památku východního parašutisty Václava Cempere, který tam padl v boji s maďarskými četníky 26.2.1944. Cemper se narodil v Praze, do gymnázia chodil v Čáslavi. V Praze absolvoval vys. školu lesního inženýrství a do oblasti Chustu se dostal jako lesní odborník. --"The Beaver" z Winnipegu měl článek o kan. parašutistovi jménem C.S. Dafoe. V roce 1944 byl vysazen v Němci obsazené Jugoslávii a pracoval jako lékař ve štábu Tita. Po válce měl lékařskou praxi v Edmontonu. V roce 1969 navštívil se svou paní Národní park Waterton, šel na procházku do lesa a zmizel. Jeho mrtvola byla nalezena po třech letech. RCMP usoudila, že šlo o sebevraždu. --Stále nemáme zprávu, že kašna čs. parašutistů v Leamingtonu byla vyčištěna a opravena. --Čs. váleční parašutisté ze Západu nebyli ušetřeni pronásledování po válce, protože nebylo pochyb o jejich odvaze a statečnosti, kterou již jednou projevili v boji proti totalitě. Stali se jedněmi z prvních vězňů komunistického režimu i jedněmi z prvních jeho odhodlaných protivníků. Také v tomto boji neváhali přinášet oběti nejvyšší /Kotek, Nechanský/. --Máme studii o F. Peltánovi, který jako radista ÚVDU spolupracoval s O. Dvořákem.

Vzpomíná pan Lumír Sokol z Pardubic.

"Tam, kde jsou dnes v Pasáži Pardubické noviny, měl byt nad kancelář Rolnické pojišťovny pan Antonín Hebký. V roce 1942 den co den procházel pasáží muž se zelenými brýlemi, který byl chabě maskován plnovousem. Byl to "Freda" Bartoš, velitel všech parašutistů v tehdejší protektorátě. Pokud půjdete jeho cestou a dáte se v pasáži doprava, hned u prvního schodiště objevíte pamětní desku A. Hebkého. Tehdy to byla pro lidi velká vzpruha, tady z ní Bartoš poznala a začalo se říkat: "Freda je tady z Anglie, pod "Kunhou" je tisíc anglických výsadkářů a brzo bude konec války."

Mně tenkrát bylo jedenáct let a chodil jsem na protektorátní ligu na letní stadión, po zápasech jsme chodili na limonádu na Veselku, a tak jsem podle vidění mnoho parašutistů ze skupiny SILVER A znal. Pokusil jsem se napsal o dvou hrdinech, co o nich vím sám od sebe nebo ze vzpomínek lidí. V roce 1960 jsem na břehu Chrudimky u mnětického splavu mluvil s matkou jednoho z odbojářů - Chrbolky a dostal jsem se samozřejmě až na Heydrichyádu. Řekla mi: "Kluk jeden ani se na mě nepřijede podívat Clegas mi slíbil, že Pepka nezastřelí, že ho pošle na práci do Německa. Ještě bych ho chtěla vidět než umře." Proto jsem ve svém vzpomínání volil dva z nich - Chrbolku a Potůčka...

...pracuji na noční v

Semtině... Odpovídal s

úsměvem na četné dotazy občanů Mnětické jeden rolník, který se jaks "překvapivě" nezajímal o polní práce a pokud ho někdo viděl se zemědělským náčiním, bylo to očividně "na oko". Bohužel se psal rok 1942 a Josef Chrbolka se již od prvních lednových dnů zapojil do západního odboje. Po seskoku skupiny Silver A (Bartoš, Potůček, Valčík), ho brzy navštívila jeho příbuzná Věra Junková ze Studánky, snoubenka "Fredy", aby ho zapojila do spolu-

práce se skupinou parašutistů. Chrbolkovi bylo tehdy asi 28 let, byl svobodný a ani chvíli neváhal. Posléze Junková přivádí do Mnětic tři neznámé osoby - kompletní SILVER "A". Radiotelegrafista Potůček - Tolar tady zůstává na noc a zajišťuje tak v Mněticích ubytování i příležitost k vysílání pro jeho stanici "Libuši". Chrbolka ani Potůček neměli sourozence a při seznámení si "padli" do oka.

V Mněticích byl posléze i muniční sklad parašutistů, takže silnice spojující Mnětic s Černou za Bory a Pardubicemi se doslova dala nazvat dopravní tepnou. Bylo to možné i díky tomu, že pardubické Gestapo v

otrávit, ale šťastnou náhodou je i tomu zabráněno. K dalšímu dramatu u Chrbolků v Mněticích nebylo daleko - na Jiřího Potůčka sahá smrt poprvé. V prvních jarních dnech se nechal zlákat neprohlátnou vodou v lomu, kde pravidelně vysílal a do Mnětic se tak dostává s těžkým zápalem plic. Jeho život visí na vlásku a je zachráněn jen obětavostí matky Josefa Chrbolky a lékařem Bartoně.

V březnu 1942 je jeho radiové sídlo letecky zaměřeno a "Libuše" je z lomu Hluboká převezena do Mnětic a zde asi týden vysílá. Přes Bohdaně se Hladěnovým vozem vrací zpět do lomu. Chrbolka je doslova

ulici v Pardubicích a předává Bartošovi definitivní rozkaz z Londýna o provedení atentátu na Heydricha. Události mají rychlý spád. 10. června jsou vypáleny Lidice a Bartoš říká: "Když vydržíme do konce června, máme vyhráno. Ale mám strach, že to někde praskne". Prasklo to.

Ne však z úst spolupracovníků parašutistů, ale bohužel z jejich středu. Bartoš při návštěvě u Chrbolky v Mněticích doplní stělivou a protože je velké teplo, jdou se společně s Junkovou všichni tři vykoupat ke splavu. Bartoš ještě z Anglie trpí kloubovým revmatismem, a tak když byl nejvíce potřeba, uléhá v

zpět do Mnětic. Trvá to dvě hodiny. Chrbolka má na stole osité nabitou pistoli, když je vyrušen údery do dveří. Otevírá a po domluvě odjždí s "Libuši" k Černé za Bory, kde ji zakope v lesíku Kobelnice. Za dva dny je potom převezena přes Staročernsko do Bohdašína u Červeného Kostelce. Potůček naposledy spí v Mněticích.

Ata Moravec nevydržel a kostelní krypta je dobytá. Bartoš se ve vlaku z Moravy dovídá o tragédii a pomýšlí na sebevraždu. Neví nic o Čudově zradě, o zatčení Krupkových, ví jen, že musí do Pardubic, kde je jeho válečný deník a čeká na něj Táňa. Gestapo trpělivě čeká s léčkou. 21. června do ní Bartoš uvízne. Po beznadějně honičce ulicemi Pardubic si přikládá ke spánku ústí pistole s posledním nábojem v komoře...

Nežtěl se vrátit - 24. června je zpečetěn osud Ležáků, když z úst mučeného Hladěného tak tak vyklouzne jméno osady. Hladěna sám skáče při nepozornosti gestapáků z okna ve čtvrtém poschodí... Končí život plochodrážníka, který byl zvyklý na salta, tohle bylo skutečně smrtelné...

Lépe se nevede ani Potůčkovi. Odvysílá do Londýna zprávu o zničení Ležáků 26. června a pak už je v osídlech další zrady. Přesto pomocí zbraně se prosítlil z obklíčení a 1. července se objevuje u Pardubic. Jenže zase naráží na lidi, kteří tuší o koho jde a nejenže mu nepomohou, ale upozorní na něj Gestapo. Dovídá se o tom, že Chrbolka je zatčen, odchází k Rosicím, kde ho téměř v polosplavu zavraždí český četník Pálpán... Téměř v tu dobu se svezl z kólu u Záměčku Josef Chrbolka, jeho ubytovatel, prostřílený kulkami vražd.

SILVER "A" končí celkem průzračky - řidič gestapa Mikisek, povodem z Moravské Třebové, zlatník, dostává svolení k vylovení zlatelych korunek z úst popravených. Ruce i sáček se zlatem jsou potřísněny lidskou krví... Nakonec je popel z popravených vlastenců vysypán do Lábe. Zase z rukou Mikisekových...

SILVER "A"

čle s Clegasem prozatím spalo a konfidenti se na stopu skupiny zatím nedostali.

Večer co večer obsluhuje v baru hotelu Veselka hosty češník Miroslav Šolc - Valčík, pro jistotu zde často pobývá i Josef Chrbolka z Mnětic. Takže to není ...noční v Semtině..., ale záloha, když se něco stalo. Má u sebe osité nabitou zbraň, často se u něj zastaví i hoteliér Arno Košťál a pokud přijde Franta Hladěna, osoby do něčeho nezastvené, je považují možná za konfidenty Gestapa.

Teprve po válce se lidé dovídají, jací to byli vlastenci... Vraťme se ale k Chrbolkově stavení v Mněticích, kde došlo k několika dramátům. Zde v klidu připravil pro všechny agenty falešné pracovní knížky nevlastní otec Junkové pan Adolf Švarc, typograf firmy Růžička a i on to později zaplatil životem v koncentráku. Jiným dramatem byla žárlivost Bartoše na svého přítele Potůčka. Zdálo se mu, že se až příliš ohlíží po Věře Junkové a dramatická scéna končí krokem Věry Junkové mezi ústí pistolí obou soků. Tragická událost byla odvrácena, leč Potůček vypouští z úst zprávu o tom, že Bartoš je už v Anglii otcem. Junková se chce

na roztrhání, pohybuje se denně po ose Junková - Veselka - lom Hluboká. Mnoho neznámých osob bere za kliku Chrbolkova stavení v Mněticích, často sem jezdí i Junková.

Potůček - Tolar tedy v době nemoci nevyšlál, sotva se trochu postaví na nohy, žádá o dopravu "Libuše" do Mnětic. Zpráva do Londýna je víc než dost. Vysílá dva dny, potom na žádost Věry Junkové je vysílák převezena do Studánky. Několik dní letí zprávy do éteru odsud, jenže po ulicích Studánky jezdí černé skříňové auto s anténou na korbě. Stanice je zaměřena. Lidé říkají: "Hledají černou vysíláčku". Často sem zajíždí velká nákladní tatrovka s číselným nápisem František Vaško, žulové lomy Dachov - Ležáky. Za pět minut dvanáct odváží "Libuši" do lomu Hluboká, odkud se zakrátko stěhuje do Švanova mlýna v Ležákách.

Jednou ve středu na železniční stanici ve Vrbačově Kostelci nastupuje do vlaku Německý Brod - Pardubice směrý muž s knírkem, doprovázený šestnáctiletým učením Pavlíšem za mlýna. Ve stejnou dobu, kdy Pavlíš otevírá dveře mlýnské školy v Pardubicích, Potůček vchází do dveří domu 1607 v Pernerově

bytě Krupkových. Toto vykoupání přišlo Bartošovi drahé. Zdrží se tím cesta na Moravu, kam měli atentáčníci z Prahy odjet, Bartoš dává rozkaz k odvozu "Libuše" z okolí Ležáků. Potůček odmítá, rovněž rozkaz do Prahy pro "Afu" Moravce, aby se společně ukryl v kostele v Resslově ulici s parašutisty neby splněn a to všechno má nedozírné následky.

16. června 1942 promluví v Pečkově paláci Karel Čurda. Gestapo jde najisto. V Pardubicích sipec nenachází v bytě manželů Krupkových nikoho, ale Bartošův deník v červnových deskách se jmenuje spolupracovníků skupiny Silver A ano. Zatýká manžele Hladěnovy. Taťána Hladěnová ještě před tím stačila vhodit do schránky u Krupků vzkaz pro Bartoše: Čekej na mě, přijdu zítra. Táňa. Mezi Hladěnovou a Bartošem vznikl beze sporu intimní vztah, což Hladěna těžce nesl. Chrbolka má několik nočních v baru a je seznámen s situací. Když se dovídá o zatčení Hladěnových, vrací se do Mnětic a váhá, co dál. Hladěna se držel a byl proto čas varovat Potůčka v Ležákách. Vyřídí to na kole Luděk Matura. V Ležákách už o zatýkání v Pardubicích vědí. Vezmu Libuši na kola a vezmu ji

Z České republiky a Slovenska

Na 100.výročí Základní školy v Kelči nás upozornil člen naší externí redakce, býv. učitel Jiří Krumpholz-JACK. --Při teroristickém útoku na New York přišli o život 2 lidé českého původu: Lukáš Rambousek a Alena Sešínová. Pět se příbuzným v ČR asi nehlásí proto, že v USA pracují na černě. --Sadistický velitel kom.lágru Vojna v 50. letech, Jar. Duba, bude nejspíš souzen v nemocnici. --Vyšla kniha K. Pacnera "Osudové okamžiky Československa". --Desátý ročník výstupu na Javořinu zvládlo na 200 Slováků a Čechů, i když na temeni bylo víc než metr sněhu. Společně oslavili Sylvestra v restauraci Zámeček ve Strání. --Volby do sněmovny budou v červnu. --Asi 300 lidí vystoupilo na Blaník. Sníh byl půlmetrový. --Jaroslav Valenta napsal "Dějiny polabských Slovanů". Prozradil, že v květnu 1945 se v Praze přetřásala myšlenka o připojení Lužice, ale narazila na veto se strany Moskvy. --Vyšla kniha nazvaná "Jana Chovance různověstí o rodném kraji". Autor žije v Uh. Brodě. --7. schůzi Stálé komise senátu pro krajany žijící v zahraničí řídil 6.11. věcně předseda MUDr. Milan Špaček. Byla projednána situace krajanů na Ukrajině, v Jugoslávii a v Chorvátsku. Pozornost se věnovala i Montreálu. --V tisku se dosud diskutuje, jak se stalo, že prez. Zápotočský udělil milost lidickému vrahovi M. Rostockovi. Byl poslán do Německa, aby tam pracoval pro StB; neosvědčil se. V tisku vyšly podrobnosti o dalších 10ti významných nacistech, kteří byli posláni do Německa jako StB-agenti. Jako první upozorňoval na tyto kom. praktiky dr. Vilém Prečan. --Dr. František hrabě Lützow /nar. 21.3.1849 v Hamburku, zemřel 13.1.1916 v Territet u Lausanne ve Švýcarsku, pochován ve Vamberku/ byl zván skutečným kavalírem ducha. Byla mu loni v červnu odhalena pamětní deska. Mluvil starosta Žampachu M. Zahradka. U pomníku položila jménem prez. V. Havla věnec pí dr. L. Štětínová. Ve studii J. Mergance a dr. J. Köhlerové je hrabě Lützow označen za významného českého vlastence, historika a buditele. V předmluvě publikace píše JUDr. Antonín Sum, že byl rodem Angličan, ale stal se Čechem. Jeho matka byla Angličanka. --SPOKAN /Společnost pro spolupráci s Kanadou/ stále pokračuje v práci za vedení dr. J. Fritze /na Ořechovce 51, 162 00 Praha 6/. --"Podkarpatská Rus" přinesla v č. 6/2001 článek o čs. poslanci J. Zajícovi, který až do podzimu 38 byl významným agrárním politikem za Užhorod. Pak měl v Praze až do r. 48 obchod s ovocem a zeleninou. Po ztrátě obchodu pracoval v Roztokách u Prahy u Vltavské vodohospodářské služby. Zemřel v r. 1984. /V Roztokách žije dosud jeho dcera. /--V Praze nezapomněli na 100. výročí narození dr. Milady Horákové. --"Informační zpravodaj" Společnosti Jana Masaryka, č. 6 z 13.12.2001 sestavil pečlivě JUDr. Ant. Sum. --M. Rechcigl napsal pro "AL" zajímavý článek o Rudolfu Frimlovi. Zemřel 12.11.1972 v Kalifornii. Bylo mu 93 let. Pražské Karlínské divadlo hraje skoro každý rok jeho operetu Rose Marie či Krále tuláků. --Státní ústřední archiv v Praze má novou adresu: Archivní 4, 149 01 Praha 4. --Vyšel nový "Průvodce Beskydmi". Má 50 vybraných túr. --Pardubice se mohou pochlubit první NHL-hokejovou halou ve střední Evropě! Starý "zimák" už patří minulosti. I sedačky nestudí a netlačí; jsou potaženy koženkou. Hala má název Aréna Pardubice a pojme na 10.000 lidí. V premiérovém utkání se střetl místní team se Slávií a vyhrál 5:2. Managerem klubu je Zbyněk Kusý. Kdo do nového stadionu investoval se zatím tají. --V popularitě předstihl Petr Pithart V. Havla. --100 milionů Kč ve Vánoční loterii vyhrál 19ti-letý chlapec od Ostravy. --Místo dosavadních sedmi týdeníků vychází nyní jen jedna "Rovnost" pro celou jižní Moravu. /Nedokázala přinést stručnou zprávu o smrti Jana Kuncíře v USA, syna známého brněnského nakladatele mezi válkami. /--Ministr spravedlnosti J. Bureš rozhodl, že soudci budou muset znovu chodit do školy. Zjistilo se, že nemají dostatečnou odbornost. --Poslanci zpřísnili podmínky získání azylu. --Farář V. Protivinský /rozdával u svého kostela letáky, aby lidé nevolili komunisty/ vyšetřoval náhodou bývalý pracovník StB. --Deset letounů z 242 dodá otrokovický Moravan do Mexika. --Stát a církev vedou už 10. rok spor o vlastnictví chrámu sv. Víta. --Tzv. tichá společenství umožňují i dnes, že Němci skupují českou půdu v pohraničí. Státní zemědělskou půdu prodává Pozemkový fond za přísných podmínek a přednostně českým zemědělcům. Má ve správě stále na 800.000 hektarů. --U silnice z Petrohradu na Stebno /na lounsku/ roste dub starý 700 let. --Osoby navržené za čestné občany města Brna: in memoriam záp. letci E. Foitovi a gen. B. Ečerovi, žijícím Janu H. Pokornému a E. Tugendhatovi. Ten se narodil v Brně 8.3.1930 a patří mezi špičky světové filosofie. --V okolí Bučovic mizí ze hřbitovů sochy andělíčků.

**Základní škola Kelč
100 let školy
1902 - 2002**

Tato pozoruhodná socha stojí na hlavním náměstí v Šumperku. Umělkyně Lea Vivot, roz. Drahomíra Hekelová, ji nazvala "Matka s dítětem". Součástí sochy je i ta lavice. Jako rarita se těší pozornosti návštěvníků města a hlavně fotografů. Lea vystudovala v letech 1964-68 střední uměleckou školu v Praze, obor jevištní výtvarnictví. Za studií se provdala za Alberta Vivota. Po srpnu 68 odešla do Itálie a do Kanady. V Torontu studovala na College of Art a začala tvořit své první bronzové sochy, obvykle v životní velikosti. Žije v Kleinburgu, Ont., ale na svůj rodný Šumperk nezapomněla.

KNIHA O PARDUBÁCÍCH V ZAHRANIČÍ?

Když se během EXPO v Montreálu v r. 1967 sešlo asi tucet Pardubáků /autor čs. pavilonu ak. arch. Mirek Řepa nás pozval na oběd do "Koliby"/, řekli jsme si, že se pokusíme najít všechny býv. občany Pardubic a tak vznikla zahr. sekce "Klubu přátel Pardubicka". Na radu red. Ivana Ladýře se níže podepsaný pokusí sestavit materiál pro případnou publikaci, snad s názvem "Pardubáci v zahraničí". Shánějí se tedy základní data třiceti lidí. Za každou pomoc budu vděčen. Jde o tyto jednotlivce /podle abecedy/: hok. brankář Jiří Črha, učitelka Jarmila Drahotská, ekonom Lubor Drahotský, kat. kněz Petr Eliáš, voják-vešterinář-politik Mikuláš Ferjenčík, inženýr-designer Zdeněk Fišer, vědec František Haňka a jeho paní Eva, roz. Neugebauerová /pamatujete foto s TGM?/, býv. politik-dnes podnikatel Jiří Horák, tajemník soc. dem. Josef Horák, novinář Miroslav Janeček, prof. Zdeněk Janeček, chemička Libuše Koldinská, chemik /pamatujete Koldi-Petosu?/ Ladislav Koldinský, manager knihkupectví Arnošt Košťál, technik Jiří Kvaček /George Cooper/, veslařka Marie Línková, techn. úředník Josef Loskot, technik Josef Macháček /z Čepí/, žena v domácnosti Božena Marlová, učetní Zdeněk Míma, AFK fotbalista Ladislav Novák, malíř Jiří Prokop, historik W. Šetina /z Přelouče/, motoc. závodník Libor Šimek, rodina Skácelova /puškař/, hoteliér Adolf Souček /hotel Palace/, kuchařka Věra Součková, roz. Rýdlová, domácí paní Věra Součková-Benešová, záp. veterán-býv. majitel mlýna Fri. Winternitz-Vilím a prof. Jan Zemla. Fotografie mám. Miroslav Janeček.

Juniorský hokejový team Oceláři Třinec sehrál v polovině prosince 2001 v jižním Ontáriu 8 zápasů proti kanadským juniorům. Tam, kde bylo v hledišti víc krajanů, chlapci z Třince vyhráli /Streetsville, Stouffville/. Pro všechny to byla dobrá zkušenost. Navíc navštívili niagarské vodopády, Ottavu /viděli hrát Martina Havláta a severní Ontario /Iroquois Falls/. V Torontě se o jejich návštěvě dověděl včas "pan šéf" Tomáš Bata a umožnil jim návštěvu Muzea obuvi. Trenér R. Kužílek napsal 9.1.2002 v reportáži v listu "Hutník", že na setkání s p. Baťou a jeho manželkou Soniou budou dlouho vzpomínat. Ve Streetsville byl v hledišti známý přítel ledního hokeje MUDr. J. Jelínek, který měl po slavnostní úvodní ceremonii včetně obou hymen vhodit první puk mezi kapitány obou týmů, ale nakonec se toho úkolu ujala Jana Janečková-Bayerová /jak je vidět na našem obrázku/. Mladí chlapci z Třince byli během zájezdu ubytováni v kanadských rodinách. Po všech stránkách reprezentovali Českou republiku na výbornou. Z toho měla radost i zástupkyně starosty Třince, paní Věra Palkovská. Jistě litovala, že nemohla s chlapci do Kanady přijet.. MJ

...Tzv. tichá společenství umožňují i dnes, že Němci skupují českou půdu v pohraničí. Státní zemědělskou půdu prodává Pozemkový fond za přísných podmínek a přednostně českým zemědělcům. Má ve správě stále na 800.000 hektarů. --U silnice z Petrohradu na Stebno /na lounsku/ roste dub starý 700 let. --Osoby navržené za čestné občany města Brna: in memoriam záp. letci E. Foitovi a gen. B. Ečerovi, žijícím Janu H. Pokornému a E. Tugendhatovi. Ten se narodil v Brně 8.3.1930 a patří mezi špičky světové filosofie. --V okolí Bučovic mizí ze hřbitovů sochy andělíčků.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Plánovaná svatba našeho kolegy S.F.Bertona nás více méně překvapila. Asi si vzal příklad z vydavatele t.l.? Každopádně jim oběma upřímně gratulujeme! -- Navázali jsme E-mail s kol. Marcelou Čechovou v Austrálii. Pokouší se zjistit, zda žije Libor Šimek z Pardubic. -- Květoslav Eliáš stále sestavuje čs. rozhl. pořady za Čs. klub v Adelaide, S.A. -- Pokladem pro historiky je angl. kniha M. Cíglera "The Czechs in Australia", 148 stran. -- Jiná vzácná publikace: Jan Jirásek vydal v r. 1977 svůj nákladem knížku povídek "S Albatrosy a delfíny přes Abel Tasman", 70 stran. -- "Střípky" na N. Zélandě jsou lepší a lepší. -- Podle Milana Dohnálka je Tasmánie tak velká jako ČR, ale má jen 400.000 obyvatel. Hledá kupce na zavedenou sýrárnu. -- Libuše Šlechtová s manželem se

usadili ve Verrieres-le Buisson u Paříže. Až dosud dost cestovali. Kubou byli ale zklamáni. -- W.F. Šetina, pův. z Přelouče, dnes ve Frankfurtu/M., byl v Pardubicích a byl nadšen, jak "město prokouklo". Jen ho mrzí zbourání synagogy. Jinak miluje kraj kolem Blanska. -- V Sao Paulo se dobře s tamními krajany šžila rodina Binovcova z Kanady. Nyní odjeli domů a krajané je postrádají. Pan Binovec byl dobrý muzikant. -- Luboš Šrámek s paní Bohuslavou oznamují narození dcerky Noemi. Žijí v Paříži. Šťastný otec je pilotem Air France. -- Zdravotní potíže hlásí významný Sokol inž. Rudolf Fiala ze Švýcar. -- Řád TGM v Praze dostal býv. rektor Nepomucena v Římě Mons. Karel Vrána. In memoriam byl podobně poctěn prof. Josef Kratochvíl - J.K. Baby, který žil a pracoval pro kat. skauting v Německu. -- O. Haselman bude v Uruguayi do konce dubna 2002. Když mu kolega Miloš Zeman v r. 99 nabídl pozici ambasadora ČR v Brazílii, odmítl funkci pro pokročilý věk a neznalost portugalského. -- V Sandy Bay na Tasmánii žije český lékař Antonín Diviš. Jeho syn je významnou postavou tamního hudebního světa, druhý je australským diplomatem v Argentíně. -- Ve Vídni žije bratranec parašutisty Alfréda Bartoše ze "SILVER A".

Nedávno spatřily světlo světa dvě větší publikace o čs. sociálně demokratické straně v exilu v letech 1948-1989. Každá byla jaksi psána z jiného úhlu a různé zákulisní neshody byly zachyceny a komentovány jinak. První knihu napsal dr. Karel Hrubý ze Švýcar, druhou prof. Radomír Luža z USA. Ani v jedné knize není uveřejněna tato historická fotografie. Zachycuje účastníky setkání rozšířeného Ústředního výboru exilové strany v roce 1978 v Curychu. Bylo to setkání více než symbolické, protože ten rok slavila čs. sociální demokracie 100. výročí svého vzniku. /Shodou okolností se schůze konala v Lidovém domě a v místnosti, kde před lety schůzoval se svými partnery Lenin, aby plánoval svůj návrat do Ruska. /Setkání čs. soc. demokratů-exulantů proběhlo ve dnech 20. a 21. srpna 1978. Na snímku jsou zleva: J. Mlynář, Jaroslav Krejčí /Anglie/, J. Nedvěd, Jiří Loewy /Německo/, Vilém Bernard /Anglie/, Ota Koutný /Rakousko/, J. Vostřebý /Švédsko/, Mir. Souček, Jan Pollák /Švédsko/, Radomír Luža /USA/, Miroslav Tuček /Švýcarsko/, J. Doleček, Antonín Vlach /Německo/, J. Smec, Ludvík Kolín /Rakousko/, Josef Jiša /Švýcarsko/ a Mirko Janeček /Kanada/. K setkání se přihlásil mj. poslanec Václav Holub z Anglie, ale pro nemoc se nemohl zúčastnit. Ve snaze, aby se tato unikátní fotografie dostala do rukou sociálně demokratických kolegů mladší generace, posíláme ji k otištění také do stranického "Práva Lidu", které pro vnitřní potřebu ČSSD vychází v Praze. MJ

Historik Stan Berton se svou australskou láskou-Editou. Svatba bude v červenci t.r.

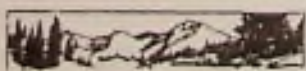
NAŠI V USA

Prof. Jan Kmenta z Ann Arbor, MI daroval vydavateli t.l.k. narozeninám knihu "Letters and Dispatches 1924-1944 - Raoul Wallenberg", 286 stran. Wallenberg studoval architekturu na universitě v Ann Arbor. V Budapešti zachránil před jistou smrtí na 100.000 maďarských občanů židovské víry. NKVD jej popravila v Lubjance v Moskvě v červenci 1947. -- V hok. teamu ČR na zimní Olympiádě budou nejlepší čeští hráči z NHL. Vyjímka: Michal Šýkora z Pardubic. -- Čs. poúnorový exulant Robert Kavale se z Německa přes Švédsko dostal do USA a náhodou se seznámil s Jean Peckhamovou, z prominentní americké vojenské rodiny. Svatba byla v San Francisku v r. 1959. Brigádní generál Howard L. Peckham sloužil své vlasti po celém světě. Jeho život a historii celé rodiny zachytila Jean Peckham Kavale v knize "From Potomac to the Seine", 309 stran. -- Známý krajanský chovatel koní Jan Šikura zahynul v autonehodě 25. 11. 1994. Za nejasných okolností. -- Ota Ulč v článku v "AL" "Přitažlivost

ŽEMLA JAN

* 5. 1900, Bošovice u Brna
† 12. 8. 1977, Efers, Florida, USA

Ing. J. ŽEMLA BYL PŘEDNÍM EXILOVÝM a orlickým pracovníkem. Po předčasném vzdělání studoval strojí inženýrství na brněnské technice, načež nastoupil místo inženýra v technické kanceláři v Záběhu na Moravě. Na začátku třicátých let se stal profesorem Mlynářské školy v Břeclavi. V době tzv. Protektorátu Čechy a Morava, kdy byla břeclavská mlynářská škola přifašována k Průmyslové škole v Pardubicích, přestěhoval i profesor Ing. Žemla. V Pardubicích působil do prosince 1948. Ještě téhož roku unikl komunistickému pronásledování odchodem do exilu. Žil v uprchlickém táboře v Ludwigsburgu, a o dva roky později emigroval do Spojených států. V Chicagu pracoval jako inženýr ve svém oboru. Od roku 1921 byl členem tělovýchovné jednoty Orli a v letech třicátých se stal starostou Slováké župy P. Šilingra. Za nacistické okupace byl činný v odbojové vojenské skupině "Obrana národa", přičemž mj. poskytoval úkryt americkým letcům. Na valném shromáždění Československého Orla v exilu, v březnu 1949 byl zvolen místostarostou.

Old West Stamp Shop
Established 1953

COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES

TONY & CECIL CIFKA

ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182
910 16TH STREET DENVER CO 80202

Převzato z "Polygonu".

Trpělivě jsme čekali,
zda jistota nezničí poslední špetku naděje.
Čekali jsme marně.

A tak dnes musíme oznámit
svým přátelům a známým, že náš
syn, bratr a vnuk

Lukáš Rambousek

tragicky zahynul 11. září 2001 ve věku
27 let na 103. patře
World Trade Center One, kde pracoval.
Zemřel jako nevinná oběť nenávislného
teroru a zbabělého útoku fanatických grázlů.
Lukáš přišel do U.S.A. jako malé dítě, chodil
tady do školy, studoval a nakonec jako prostý
Američan tu našel smrt "in line off duty".
Zbyla po něm jen vzpomínka.

Jako jedna z postižených rodin chceme vyslovit
svoji souznělost s ostatními Američany
a nežádáme, ba ani si nepřejeme žádné, byť
sebeupřímnější míněné projevy soustrasti.

Co se stalo, nemůže se odestát.
Jen si myslíme, že máme plně oprávnění doufat,
že odpovědnost Spojených států bude rozhodná
a adekvátní zbabělému teroru.
To je v tuto chvíli stanovisko k naší ztrátě,
kterou Vám chceme dát na vědomí.

Rodina Rambouskova

Dne 20. září 2001

☺ "Tak co, paní Vornáčková, slyšela jsem, že ten váš
dělá řidičák. Jak dopadl?"
- Nevím, teprve dnes jdu za ním do nemocnice."

Měsíčník moravského
humoru a srandy.

"TRNKY-BRANKY", Box 55

763 12 Vizovice, ČR.

US\$10 za rok..

Milan Hejduk je stále nejlepším hráčem teamu v Denveru, Co.